

בש"פ 2698/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2698/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בניסן תשע"ז (30.3.17)

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב: עו"ד לירן זילברמן

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 14.4.2017 או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 29861-07-16 על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מבין המועדים.

2. לפי כתב האישום שהוגש נגד המשיב - הכולל ארבעה אישומים - למשיב מיוחסות עבירות אינוס, ניסיון אינוס

עמוד 1

ומעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (מדובר בבתה של אשתו), מעשים שהתרחשו, לפי הנטען, בין השנים 2014 ל-2016. בנוסף מייחס כתב האישום למשיב איומים כלפי המתלוננת, לפיהם אם תחשוף את האירועים לאמה או למשטרה היא תענש או תיכנס לכלא.

ביום 6.10.2016 – לאחר מספר דחיות שנבעו מהצורך להסדיר את ייצוג המשיב וכן קבלת חומרי חקירה – התקיים דיון במסגרתו הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בהמשך לדיון זה וכעבור חודשיים הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב שעמד על רמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיב ולא הומלץ על שחרורו ממעצר. בנוסף, הוגש תסקיר משלים נוכח טענת המשיב כי התסקיר הראשון הוכן על סמך נתונים שמסרה אמה של המתלוננת.

ביום 28.2.2017 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

משחלפו תשעה חודשים ומשפטו של המשיב טרם הסתיים, הגישה המבקשת את הבקשה דנן.

3. לטענת המבקשת – באמצעות באת כוחה, עו"ד הילה גורני – התיק העיקרי נמצא בשלב ההוכחות ונקבעו שני מועדי הוכחות למחציתו השנייה של חודש אפריל. לשיטת המבקשת, לא מדובר בתיק סבוך ומספר העדים מוגבל. להערכתה ההליך לא יימשך זמן רב יתר על המידה. המבקשת עומדת על החומרה היתרה שבמעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, המעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו (מסוכנות עליה עמד גם שירות המבחן). עוד צויין כי קיים חשש מובנה במקרים כגון דא לשיבוש הליכי משפט, וחשש זה מתחזק בנסיבות המקרה, נוכח האיומים שאותם השמיע המשיב כלפי המתלוננת.

4. לטענת המשיב – באמצעות בא כוחו, עו"ד לירן זילברמן – התמשכות ההליך בעניינו של המשיב, שאין ליחסה למשיב, יש בה כדי לשנות את נקודת האיוון והיא מצדיקה דחיית הבקשה. נטען, כי אין ליתן משקל של ממש למסוכנות המיוחסת למשיב, ובפרט בהתחשב בכך שזו מתבססת על הערכת שירות המבחן שהושפע מדברים שאותם מסרה אשת המשיב (אמה של הקטינה). עוד נטען, כי לא קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, שכן לא הקטינה תעיד בבית המשפט אלא חוקרת נוער. יתר על כן, נטען כי החלופה שהוצעה – המרוחקת כ-120 ק"מ ממקום ביצוע העבירות הנטענות – יש בה כדי לאיין הן את המסוכנות הנטענת של המשיב והן את החשש – שנטען, כאמור, שאינו מבוסס – לשיבוש הליכי משפט.

5. המבקשת ביקשה להתעלם מטעונו בא כוח המשיב לעניין התסקיר, נוכח העובדה שעד לשעה זו לא הגיש ערר.

6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בפסקי הדין שאותם הגיש בא כוח המשיב, מצאתי לנכון לקבל את הבקשה ולהאריך את המעצר ב-90 ימים כמבוקש. שני טעמים מצדיקים את קבלת הבקשה: הראשון, הינו המסוכנות היתרה הנשקפת מהמשיב בהתחשב בעבירות המין החמורות המיוחסות לו, שבוצעו בקטינה בת פחות מ-14 שנים, ובאיומים שנטען שהשמיע כלפיה; והשני, הינו החשש המובנה לשיבוש הליכי משפט הנלמד מהאיומים שהשמיע המשיב, המלווה בחשש להידרדרות נוספת במצבה של המתלוננת הקטינה, חשש עליו עמד בית המשפט המחוזי.

בנוסף, שירות המבחן שלל מכל וכל את האפשרות שחלופת המעצר שהוצעה יהיה בה כדי לאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב וגם בכך יש להתחשב.

יש לקוות שבית המשפט המחוזי יעשה כמיטב יכולתו על מנת לנהל את ההליך ביעילות ובמהירות המירבית האפשרית.

הבקשה מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ז (30.3.2017).

ש ו פ ט
